Περί του κύματος φυγής (Π. Κ. Αλεξόπουλος)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 15 Απριλίου, 2013

Η απορία και το ερώτημα τού Γερμανού καθηγητή εύλογα: «Μα καλά γιατί εγκαταλείπουν οι νέοι τής Ελλάδας την πατρίδα τους σε αυτή τη δύσκολη συγκυρία; Στην κατεστραμμένη Γερμανία τού ’45 η νέα γενιά δεν κατέφυγε σε χώρες που δεν είχαν πληγεί από τη λαίλαπα του πολέμου. Έμεινε εδώ και πρωτοστάτησε στο γερμανικό θαύμα». Παιδί τής πρώτης μεταπολεμικής γενιάς γαλουχημένος στα νάματα του γερμανικού κλασικισμού και του θαυμασμού τής ελληνικής αρχαιότητος αδυνατεί να κατανοήσει τα τεκταινόμενα στη σύγχρονη Ελλάδα. Η Ελλάδα γι’ αυτόν είναι ένας ισότιμος εταίρος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, ισάξιος μέτοχος της πορείας προς την ευρωπαϊκή ενοποίηση.

Τί να αποκριθεί κανείς στον σεβάσμιο Γερμανό καθηγητή; Να αναφερθεί στο εξαχρειωμένο και διεφθαρμένο κράτος που αδυνατεί εδώ και 30 έτη να δημιουργήσει συνθήκες ισονομίας και ισοπολιτείας; Να επιχειρήσει να περιγράψει τους σπιθαμιαίους επαγγελματίες τής πολιτικής, τα έρμαια τoy πολιτικαντισμού, του λαϊκισμού, της διαφθοράς, της οικογενειοκρατίας, του ρουσφετιού και της διασπάθισης του δημόσιου χρήματος; Να μιλήσει κανείς για την κρατικοδίαιτη και εσωστρεφή ιθύνουσα οικονομική τάξη των τελευταίων δεκαετιών που ανακυκλώνει τον μεταπρατισμό και τα αδιέξοδα του δημόσιου τομέα; Να στιγματίσει τη δημαγωγία και τον καιροσκοπισμό των μέσων μαζικής ενημέρωσης, αλλά και τη διαπλοκή τους με την εξουσία; Να θέσει τον δάκτυλο εις τον τύπον των ήλων των εκλογικών αποτελεσμάτων των τελευταίων δεκαετιών, που πιστοποιούν τόσο την στρουθοκαμηλική συμπεριφορά τής κοινωνίας όσο και την αλλοτρίωση των προτεραιοτήτων της;

Όλα τα ανωτέρω δημιουργούν αναντίρρητα ένα ζοφερό περιβάλλον παρακμής. Χιλιοειπωμένες διαπιστώσεις... **Αρκούν όμως για να ερμηνεύσουν το κύμα φυγής** που συχνά περιγράφουν τα ΜΜΕ τής ημεδαπής και της αλλοδαπής; Η πατρίδα δεν έχει διέλθει πολύ χειρότερες στενωπούς; Πολέμους, κατοχές, πείνες, δικτατορίες, ανταρσίες, διχασμούς; **Γιατί η νέα γενιά τότε δεν επέλεξε την οδό τής εγκατάλειψης της πατρίδας;**

Τα τελευταία 40 περίπου χρόνια επικράτησαν στην Ελλάδα ένας στείρος οικονομισμός και η επιδίωξη του εύκολου κέρδους. Αξίες όπως η πατρίδα, η οικογενειακή και κοινοτική αλληλεγγύη, η κοινωνική προσφορά απαξιώθηκαν από την κραταιά «μεταπολιτευτική» διανόηση της τυφλής

διεκδίκησης δικαιωμάτων, της υπόθαλψης της αυθαιρεσίας τής αδιαφανούς κοινωνικής ανέλιξης, της μετριότητας, της επιλεκτικής μνήμης, της ελαστικής ηθικής... **Στο επίκεντρο των επιδιώξεων ήταν και είναι το κέρδος, η προβολή, το ατομικό συμφέρον, η ευκολία**. **Για ποιό λόγο λοιπόν να αγωνιστεί ο νέος σήμερα για την ανασυγκρότηση της πατρίδας και να μην καταφύγει στη δήθεν ευκολία τής Εσπερίας;** Τα πάρτι, γιατί οι τελευταίες δεκαετίες ήταν ένα αέναο πάρτι, και η ευημερία με δανεικά δημιουργούν **ανθρωπάρια με υπερτροφικό εγώ, θύματα του ωφελιμισμού, της φλυαρίας, της μόδας, των διασκεδάσεων...**

Η ανασυγκρότηση της πατρίδας δε θα βασιστεί σε είλωτες των ηδονών και της ελαφρότητας. Θα πραγματωθεί από όσους πιστεύουν πως «όταν σε καταδιώκει η Ελλάδα, τότε αξίζει να είσαι Έλληνας» (Παναγιώτης Κανελλόπουλος). Θα στηριχθεί σε πολεμιστές τής γης, της θάλασσας και των μηχανών, σε αναχωρητές τού πνεύματος και του Λόγου, σε μαχητές τής επιχειρηματικότητας και της επιστήμης, σε οδοιπόρους των δύσκολων καιρών... Η επανεκκίνηση της πατρίδας απαιτεί θεληματικότητα, **ειλικρίνεια, αυτοκριτική, τόλμη, επιδίωξη της αριστείας**, ρίσκα, καινοτομίες, μοναχικότητα και ειλικρινή συντροφικότητα, και κυρίως βιωμένη αυτοπεποίθηση και βεβαιότητα για τη σοφία και την ποιότητα που κομίζει ο τρόπος τού ελληνικού πολιτισμού στον σύγχρονο χειμαζόμενο κόσμο... **Υπάρχουν ανάμεσά μας πολίτες-οπλίτες, έτοιμοι να βγουν στο πεδίο τής δράσης;** «Καλά καλά ούτε σύ Απόγνωση δεν ξέρεις τί σημαίνει άνθρωπος...» (Κική Δημουλά).

(Πηγή: «Νέα Ευθύνη» Ιούλ. – Αύγ. 2012)